

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Grollové a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Vladislavy Riegrové, Ph.D. ve věci

navrhovatelů: **a) Ing. Miroslav Frank**, narozený 6. 9. 1961
bytem Krakovská 1363/12, 110 00 Praha 1

b) Ing. Jaroslav Licehamr, narozený 30. 7. 1965
bytem Korunní 970/72, 101 00 Praha 10

c) RNDr. Petr Kaňovský, narozený 28. 12. 1976
bytem Slunečná 6, 634 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Vlasákem
sídlem Jankovcova 1518/2, 170 00 Praha 7

za účasti: **Harvardský průmyslový holding, a.s. - v likvidaci**, IČO 44269595
sídlem Uhelny trh 414/9, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Doležalem
sídlem Purkyňova 547/43, 301 00 Plzeň

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ze dne 27. 6. 2019, **o odvolání navrhovatelů a) a b)** do usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. října 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-110, ve znění opravného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117, ve spojení s doplňujícím usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117

takto:

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. října 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-110 ve znění opravného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117, ve spojení s doplňujícím usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117, se:
  - a) potvrzuje v meritorních výrocích I. a II.;
  - b) mění v doplňujících nákladových výrocích II. až IV. tak, že navrhovatelé a), b) a c) jsou povinni zaplatit účastníci rovným dílem na náhradu nákladů řízení 5 485,33 Kč k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Michala Doležala do 3 dnů od právní moci usnesení.
- II. Navrhovatelé a) a b) jsou povinni zaplatit účastníci rovným dílem na náhradu nákladů odvolacího řízení 12 342 Kč k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Michala Doležala do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudu dne 1. 8. 2019 se navrhovatelé a) a b) domáhali vůči společnosti Harvardský průmyslový holding, a. s. – v likvidaci, IČO 44269595, sídlem Uhelny trh 414/9, Staré Město, 110 00 Praha 1 (dále též jen „Společnost“) vyslovení neplatnosti usnesení valné

hromady Společnosti konané dne 27. 6. 2019, a to konkrétně usnesení č. 3 přijaté pod bodem 2 pořadu jednání a usnesení č. 4 přijaté pod bodem 3 pořadu jednání. Dále se domáhali určení, že usnesení č. 19 přijaté pod bodem 11 pořadu jednání není usnesením valné hromady. Dne 16. 8. 2019 došel soudu návrh navrhovatele c), kterým se vůči Společnosti domáhal vyslovení neplatnosti usnesení č. 3 valné hromady konané dne 27. 6. 2019 přijaté pod bodem 2 jejího pořadu jednání ve znění: „Valná hromada rozhoduje o změně stanov společnosti tak, že se mění podoba zaknihovaných akcií na listinné akcie na jméno, a mění se článek § 6 odst. 1 a odst. 2 stanov Společnosti, které nově zní takto: 1. Základní kapitál je rozdělen na 41 466 840 ks (slovy: čtyřicet jedna miliónů čtyřista šedesát šest tisíc osmset čtyřicet kusů) akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 Kč v listinné podobě. 2. Akcie mají listinnou podobu a jsou vyhotoveny s náležitostmi stanovenými v zákoně. Emisní kurz se rovná jmenovité hodnotě. Všechny akcie společnosti jsou kmenové a nejsou s nimi spojena žádná zvláštní práva. Akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu se sídlem v členském státě Evropské unie podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „evropský regulový trh“).“

V návrhu na zahájení řízení navrhovatelé uvedli, že jsou akcionáři Společnosti a byli jimi i v den rozhodný k účasti na napadené valné hromadě, tj. ke dni 17. 6. 2019. Valné hromady se zúčastnili a proti napadeným usnesením podali protest. Ohledně usnesení valné hromady uvedené ve výroku I. usnesení soudu prvního stupně uvedli v návrhu na zahájení řízení navrhovatelé a) a b) tyto důvody neplatnosti:

- I. Návrh na usnesení předložený VH představenstvem není shodný s návrhem kvalifikovaného akcionáře Martina Burdy a představenstvo nepředložilo souhlas pana Burdy se změnou usnesení, resp. nepředložilo upravenou žádost kvalifikovaného akcionáře, a bylo tak hlasováno o jiném usnesení, než bylo požadováno.
- II. Představenstvo nepostupovalo s péčí řádného hospodáře a nepřipravilo valnou hromadu a pravdivé materiály pro jednání, jež jsou nezbytně nutné pro řádné posouzení projednávaného pořadu jednání – upravenou žádost kvalifikovaného akcionáře, správné zdůvodnění, včetně doporučení, že toto schválení způsobí společnosti zbytečné vícenáklady (újmu) ve výši cca 2 mil. Kč. Rovněž neprojednalo řádně návrh akcionáře, nepožádalo o jeho úpravu a rozhodlo o protiprávním postupu při hlasování o usnesení.

Náklady na vydání jednoho kusu kmenové akcie v listinné podobě v sobě inkorporují náklady za materiál (papír, tonery, atd.), podíl nákladů na návrh podoby, náklady spojené s vydáváním a evidencí, což v konečném důsledku bude představovat vyšší hodnotu než je samotná nominální hodnota akcie. Tedy bude vyšší než 1 Kč/1 ks.
- III. Za této situace, kdy představenstvo naplnilo ustanovení § 6 OZ, protože mělo kontrolu nad návrhy usnesení, jednalo nepoctivě, čímž vyvolalo protiprávní stav a z tohoto stavu také těží, dále naplnilo ustanovení § 8, že zneužití práva nepožívá právní ochrany, došlo rovněž k porušení § 1 odst. 2 a jednalo v rozporu s dobrými mravy.
- IV. Napadené usnesení je neplatné pro porušení zákona, neboť je jím porušena zásada rovného zacházení vyjádřena v ustanovení § 244 odst. 1 ZOK, jímž je normováno, že „společnost zachází za stejných podmínek se všemi akcionáři stejně“ a dále pro porušení ustanovení § 212 odst. 1 o. z., jímž je normováno, že „korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani nezvýhodňovat, musí šetřit jeho členská práva a jeho oprávněné zájmy“.

Rozložení akcionářů vlastníků zaknihované listinné akcie je takové, že cca 140 000 akcionářů, což je cca 57% z celkového počtu, vlastní 16 až 20 ks těchto akcií, jež představují nominální hodnotu 16 - 20 Kč. Náklady spojené s jejich výměnou dosáhnou min. hodnoty 32 Kč za jízdné a min. 200 Kč za ztrátu času (stanoveno pro akcionáře s bytem na území hlavního města Prahy), což vysoko překračuje nominální hodnotu akcií. Úhradu těchto

nákladů spojenou s výměnou akcií nelze po akcionářích spravedlivě požadovat, když jde o výrazné nepoměrové zatížení.

Tímto způsobem je porušeno základní právo akcionářů na vlastnictví akcií společnosti a tím dojde i ke zhoršení postavení akcionářů DIK-ů, protože budou tímto obejitím zákona vytěsněni ze společnosti a pozbudou majetková práva.

- V. Navrhovatel, ve shodě s dalšími většími akcionáři, tohoto bodu pořadu jednání tímto navrhaným usnesením sleduje společně s představenstvem, jež většinově nominuje, jiný účel přeměny akcií a tím je možnost vydražení v budoucnu nevyzvednutých akcií, jež mají být převedeny třetí osobě, tedy těmto osobám, jež mají zájem společnost ovládnout. Právě tato skutečnost, obcházení zákona vytěsněním akcionářů, je dle navrhovatele v rozporu s dobrými mravy.
- VI. Navrhovatel dále tvrdí, že usnesení bylo schváleno neaprobovaným způsobem, když o změně akcií měli hlasovat zvláště akcionáři, jež tyto akcie vlastní v souladu s ustanovením § 417 odst. 2 ZOK. Jak však vyplývá ze zápisu z VH na straně 9, hlasovali všichni akcionáři společně a nikoli odděleně. Z tohoto důvodu je usnesení o změně podoby neplatné.
- VII. Rovněž došlo ke zneužití dominantního postavení akcionářů pana Burdy a pana Jiříka, kteří po navýšení základního kapitálu získali podíl na hlasovacích právech, který jim zajišťuje nadpoloviční většinu na jednáních VH.
- VIII. Důvodem změny akcií je obcházení zákonů ČR, kterým tito akcionáři, za souhlasu představenstva, sledují zájem sjednotit všechny akcie tak, aby v případě, že soudy v budoucnu právoplatně rozhodnou o neplatnosti usnesení o navýšení základního kapitálu upsáním nových akcií, nebylo možno restituovat původní stav, kdy byly všechny akcie zaknihovány.
- Ohledně usnesení valné hromady uvedené ve výroku II. usnesení soudu prvního stupně uvedli navrhovatelé a) a b) tyto důvody neplatnosti:
- IX. Napadené usnesení je neplatné pro porušení zákona, neboť je jím porušena zásada rovného zacházení vyjádřená v § 244 odst. 1 ZOK, jímž je normováno, že „společnost zachází za stejných podmínek se všemi akcionáři stejně“ a dále pro porušení ustanovení § 212 odst. 1 o. z., jímž je normováno, že „korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani nezvýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva a oprávněné zájmy“. Zaknihované akcie nelze převádět jinak než v Centrálním depozitáři cenných papírů (CDCP), nelze na ně použít rubopis. Jedná se o rozpor se zákonem č. 89/2012 Sb. a č. 256/2004 Sb.
- X. Nelze platně přijmout usnesení o dílčí změně stanov, když ve skutečnosti o žádnou dílčí změnu nejde a v den konání valné hromady se valná hromada řídila stanovami schválenými VH jako úplné změny stanov dne 29. 5. 2017, jež již tyto ustanovení mají v sobě inkorporovány.
- XI. Vzhledem ke skutečnosti, že o všech změnách stanov bylo hlasováno jedním hlasováním, tedy bylo hlasováno o všech změnách současně, nelze platně oddělit schválená usnesení o změnách stanov, jež by umožňovala určení platnosti některých z nich.
2. Usnesením ze dne 1. října 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-110 (dále též jen „meritorní usnesení“), ve znění opravného usnesení ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117 (dále též jen „procesní usnesení“) soud prvního stupně ve výroku I. rozhodl, že návrh, aby soud vyslovil, že usnesení č. 3 řádné valné hromady účastníka, konané dne 27. 6. 2019, přijaté pod bodem 2 jejího pořadu jednání, kterým valná hromada účastníka schválila:

„Valná hromada rozhoduje o změně stanov společnosti tak, že se mění podoba zaknihovaných akcií na listinné akcie na jméno a mění se článek § 6 odst. 1 a odst. 2 stanov Společnosti, které nově zní takto:

1. Základní kapitál je rozdělen na 41 466 840 Kč (slovy jeden milion čtyřista šedesát šest tisíc osm set čtyřicet kusů) akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 Kč v listinné podobě.

2. Akcie mají listinou podobu a jsou vyhotoveny s náležitostmi stanovenými v zákoně. Emisní kurs se rovná jmenovité hodnotě. Všechny akcie společnosti jsou kmenové a nejsou s nimi spojená žádná zvláštní práva. Akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu se sídlem v členském státě Evropské unie podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „evropský regulovaný trh“)

je neplatné, se zamítá.

Ve výroku II. soud rozhodl, že návrh, aby soud vyslovil, že usnesení č. 4, řádné valné hromady účastníka, konané dne 27. 6. 2019, přijaté pod bodem 3 pořadu jednání, kterým valná hromada účastníka schválila změnu stanov společnosti, a to článku § 6 odst. 3, doplnění článku § 6 nový odst. 6, článku § 6 nový odstavec 7, článku § 6 nový odstavec 8, mění se článek § 9 odst. 5 stanov a mění se článek § 13 odst. 5 stanov, je neplatné, se zamítá.

Ve výroku III. soud vyslovil, že usnesení č. 19, řádné valné hromady účastníka, konané 27. 6. 2019, přijaté pod bodem 10a jejího pořadu jednání, kterým valná hromada účastníka schválila: „Dozorčí rada a představenstvo se pověřují provedením právního a ekonomického auditu výhod a nevýhod, jakož i nákladů projektů rozdělení HPH odštěpením na dílčí společnosti, které by vymáhaly jednotlivá aktiva HPH. V závislosti na provedené analýze projektů rozdělení HPH odštěpením se dozorčí rada a představenstvo pověřuje přípravou návrhu projektu společnosti HPH odštěpením na dílčí společnosti, které by vymáhaly jednotlivá aktiva HPH.“, není usnesením valné hromady a hledí se na něj jakoby nebylo přijato.

V doplňujících nákladových výrocích II. až IV. (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. listopadu 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117) soud rozhodl, že navrhovatel a) je povinen zaplatit účastníku na náhradu nákladů řízení 5 485,33 Kč, navrhovatel b) 5 485,33 Kč a navrhovatel c) 16 456 Kč.

Po provedeném dokazování soud uzavřel, že aktivní věcnou legitimaci navrhovatelů k podání návrhu nikdo nezpochybnil, pozbytí akcií účastník netvrdil ani nevyšlo najevo. Pokud posuzovaný návrh navrhovatelé podali u soudu dne 1. 8. 2019, resp. 16. 8. 2019, podali jej včas (§ 428 odst. 1 ZOK). Soud dále s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2363/2019 konstatoval, že se zabýval pouze námitkami uvedenými zároveň v protestu i v návrhu. Ostatními důvody uváděnými pouze v návrhu nebo pouze v protestu se nezabýval. Protestem i návrhem je tedy napadáno, že na valné hromadě nebylo hlasováno o návrhu kvalifikovaného akcionáře Martina Burdy na přijetí rozhodnutí o změně akcií, nýbrž o změněném návrhu, který patrně vycházel z jeho návrhu, avšak byl od jeho návrhu rozdílný, přičemž jeho stanovisko ke změně jím předloženého návrhu nebylo akcionářům před hlasováním o návrhu nijak doloženo (hlasováno bylo o jiném návrhu usnesení, než který požadoval kvalifikovaný akcionář). K této námitce soud provedl listinný důkaz – kopii prohlášení pana Burdy, že s tímto novým textem souhlasí. Pravost této listiny navrhovatelé a) a b) napadli s tím, že je antedatovaná a že podpis není podpisem pana Burdy. K tomu Společnost uvedla, že již takto pozměněný návrh byl uveden v pozvánce na valnou hromadu, a pokud by s takto pozměněným návrhem pan Burda nesouhlasil, pak by se jistě domáhal nápravy. Soud vzal v potaz zásadu ekonomie řízení, neodročil jednání za účelem předvolání pana Burdy, neboť to považoval za nadbytečné, když jeho výpověď, pokud by byla odlišná od provedeného listinného důkazu, by byla řešena v jiném soudním řízení. To, že originál listiny nemělo představenstvo na jednání valné hromady, je jistě drobnou vadou, ale nijakým způsobem fatálně neovlivňuje přijaté usnesení, neboť z původního

návrhu a návrhu uvedeného v pozvánce je seznatelný stejný základ. Tato námitka je tedy nedůvodná. Dalším důvodem obsaženým jak v návrhu, tak v protestu je, že návrh nebyl přijat tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných akcionářů vlastnících akcie, o jejichž změně bylo valnou hromadou účastníka rozhodováno, o návrhu na přijetí napadeného usnesení nebylo hlasováno zvlášť, resp. nebyly sčítány zvlášť hlasy připadající na původní zaknihované akcie a hlasy připadající na nové listinné akcie. V protestu je pod bodem 7 uvedeno: „Bylo hlasováno v rozporu se zákonem o obchodních korporacích, když nehlasovali odděleně akcionáři, jež se změna podoby týká a ostatní akcionáři, jejichž podoba se nezměnila.“ Tento důvod opřeli navrhovatelé o § 417 odst. 2 ZOK. V daném případě se nezměnila ani forma ani druh akcie, ale podoba, zaknihovaná na listinnou. K takovému případu se nevyžaduje dle zákona kvalifikovaná většina či oddělené hlasování. Také tato námitka tedy není důvodná. K tvrzeným nákladům na výměnu akcie (100 Kč na akcii v hodnotě 1 Kč) soud prvního stupně uvedl, že nominální hodnota akcie nevypovídá o její tržní hodnotě. Není ani výpovědí o případném likvidačním zůstatku, který může na akcii připadnout. Soud ani v tomto nevidí důvod pro zneplatnění usnesení valné hromady. Kolik bude výměna stát a že si ostatní akcionáři neuvědomili dopad daného rozhodnutí, je pouze spekulací a také není důvodem ke zneplatnění usnesení valné hromady. K ostatním důvodům obsažených v protestu se soud nevyjadřuje, neboť tyto nejsou uvedeny v návrhu, navíc jsou vágní, neodůvodněné (porušení péče řádného hospodáře, sístace hlasovacích práv, zvýhodňování některých akcionářů, nerovné zacházení). Na základě uvedeného soud konstatuje, že nebyl porušen zákon ani stanovky Společnosti, ani dobré mravy. Proto soud návrh na vyslovení neplatnosti usnesení č. 3 přijatého v rámci projednávání bodu 2 řádné valné hromady Společnosti zamítl. Soud dodává, že i kdyby shledal důvody pro vyslovení neplatnosti napadeného usnesení, bylo by na místě postupovat dle § 260 o. z., a neplatnost valné hromady nevyslovit. Předně zrušená evidence emise ISIN CZ 0009086708 vzhledem k technickým otázkám již nelze u Centrálního depozitáře cenných papírů obnovit. Proces výměny akcií již započal, třetí osoby vychází z dobré víry, že akcie účastníka jsou v listinné podobě. Nebylo by tedy možné uvést stav věcí do původního stavu, zejména znovu vést evidenci zaknihovaných akcií v Centrálním depozitáři cenných papírů ke dni 1. 9. 2019. Ohledně zamítavého výroku II. meritorního usnesení soud prvního stupně uvedl, že napadeno bylo i usnesení č. 4 přijaté v rámci bodu 3 programu. Protestem navrhovatele a) byl pouze článek § 9 odst. 5 stanov, zatímco v návrhu napadl celé dílčí změny stanov. Soud se proto zabýval pouze v protestu uvedeným článkem § 9 odst. 5. Tím byla upravena možnost rozhodování o výplatě nepeněžitěho podílu na zisku. Valná hromada přijala článek § 9 odst. 5 stanov v tomto znění: „Akcionář má právo během trvání společnosti na podíl na zisku, který valná hromada schválila k rozdělení mezi akcionáře. Podíl na zisku se určí vždy poměrem akcionářova podílu k základnímu kapitálu. Podíl na zisku se vyplácí v penězích; výplata nepeněžitěho podílu na zisku (částečná nebo úplná) je však možná, určí-li tak valná hromada a souhlasí s tím akcionář, kterému má být nepeněžitý podíl vyplacen. Společnost vyplatí podíl na zisku v penězích, jakož i jiná peněžitá plnění, ve prospěch vlastníka akcie společnosti, na své náklady a nebezpečí pouze bezhotovostním převodem na účet akcionáře uvedený v seznamu akcionářů. Společnost nesmí rozdělit zisk ani jiné vlastní zdroje v případech stanovených zákonem (zejm. v ust. § 40 a § 350 ZOK)“. Navrhovatel a) jako důvod neplatnosti tohoto článku uvedl, že je jím porušena péče řádného hospodáře představenstvem, které nepředložilo valné hromadě informace o tom, jakým způsobem bude v budoucnu nepeněžitý podíl oceňován, jakým způsobem bude tento nepeněžitý podíl na zisku vybírán, či jakým způsobem můžou akcionáři vyměnit své nepeněžitě plnění místo finančního na peněžitě plnění. Zároveň tím byla porušena korporátní loajalita ze strany představenstva, když zcela jednoznačně nebude se všemi akcionáři nakládáno stejně, ani nebylo při přípravě usnesení na tuto valnou hromadu. Soud se zabýval pouze první částí protestu, druhá je naprosto vágní, neurčitá a neodůvodněná (čím byla porušena korporátní loajalita, proč nebude se všemi akcionáři nakládáno stejně, jak mělo být při přípravě usnesení jednáno s akcionáři). Soud shledává napadaný článek stanov v souladu se zákonem, je srozumitelný a určitý. Je v něm dána možnost,

aby valná hromada účastníka odsouhlasila nepeněžitě plnění se souhlasem akcionáře, kterému by mělo být plněno nikoliv v penězích. Pokud tedy taková situace nastane, je v gesci valné hromady, tedy akcionářů, jak určí hodnotu takového majetku, zda zadá znalecký posudek, či jiným způsobem zjistí hodnotu nepeněžitě plnění a zda s tím vůbec bude akcionář souhlasit. V daném případě rozhodně představenstvo neporušilo péči řádného hospodáře. I v tomto případě není na místě vyslovit neplatnost tohoto usnesení o změně stanov. Soud dodává, že žádná právní norma nepřikazuje obchodním korporacím, aby hlasovaly o stanovách po jednotlivých člancích. Je tedy věci obchodní korporace, zda se o návrzích na změnu stanov bude hlasovat en bloc, či po jednotlivých ustanoveních. Poslední napadené usnesení valné hromady Společnosti uvedené ve výroku III. meritorního usnesení soudu prvního stupně bylo přijato mimo působnost valné hromady. Soud dal proto za pravdu navrhovatelům, kteří navrhli, aby soud vyslovil, že toto usnesení je neplatné, event. nicotné a vyslovil, že rozhodnutí není rozhodnutím valné hromady a hledí se na ně jakoby nebylo přijato. Na zjištěný skutkový stav soud prvního stupně aplikoval ustanovení § 428 odst. 1 a 2 ZOK, § 424 odst. 1 ZOK, § 258 o. z., § 259 o. z., § 260 o. z., § 412 odst. 1 ZOK, § 417 odst. 2 ZOK, § 263 odst. 1 až 3 ZOK a § 276 ZOK. Nákladové výroky II. a IV. uvedené v doplňujícím usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117 soud odůvodnil ustanovením § 142 odst. 2 ve vztahu mezi navrhovatelem a) a b) a Společností a ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. ve vztahu mezi navrhovatelem c) a Společností. Ve vztahu mezi navrhovatelem a) a b) a Společností měla Společnost úspěch ve výroku I. a II. usnesení (66,66%) a neúspěch ve výroku III. (33,33%). Společnosti tedy náleží 33,33% jejich účelně vynaložených nákladů. Ve vztahu mezi navrhovatelem c) a Společností byla Společnost ve věci plně úspěšná a náleží jí proto 100% nákladů řízení. Celkem činí náklady řízení Společnosti 16 456 Kč. Ve vztahu k navrhovatelům a) a b) je pak každý z nich povinen zaplatit Společnosti 33,33% z částky 16 456 Kč, tj. 5 485,33 Kč a navrhovatel c) celých 16 456 Kč.

3. Do výroků I., II. a IV. meritorního usnesení podali včasné odvolání navrhovatelé a) a b). Navrhovatelé a) a b) podali též včasné odvolání do výroků II. a III. procesního usnesení soudu prvního stupně ze dne 9. 11. 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117 a navrhovatel c) podal včasné odvolání do výroku IV. uvedeného procesního usnesení.
4. Usnesením ze dne 31. 1. 2020, č. j. 7 Cmo 68/2021 – 173 odvolací soud ve výroku I. vůči navrhovatelem c) odvolací řízení zastavil. Ve výroku II. rozhodl, že ve výrocích II. a III. se usnesení soudu prvního stupně ze dne 9. 11. 2020, č. j. 79 Cm 124/2019-117 potvrzuje a ve výroku III. rozhodl, že navrhovatel c) je povinen zaplatit účastníci na náhradu nákladů odvolacího řízení 2 238,50 Kč k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Michala Doležala do 3 dnů od právní moci usnesení. Výrok I. je odůvodněn ustanovením § 207 odst. 2 o. s. ř., neboť navrhovatel c) vzal své odvolání do výroku IV. procesního usnesení zpět. Vzhledem k tomu, že pro navrhovatele c) odvolací řízení končí, rozhodl odvolací soud též ve vztahu mezi navrhovatelem c) a účastníci o náhradě nákladů řízení (výrok III. usnesení odvolacího soudu). Odvolací soud dále konstatoval, že výrok IV. meritorního usnesení není usnesením podle § 155 odst. 1 o. s. ř., neboť soud prvního stupně v něm nerozhodl o základu náhrady nákladů řízení, tj. o povinnosti k náhradě nákladů řízení, přestože dle § 151 odst. 1 o. s. ř. soud o povinnosti k náhradě nákladů řízení v konečném rozhodnutí rozhodnout musí. Ustanovení § 155 odst. 1 o. s. ř. umožňuje soudu, aby v případě, kdy v době vyhlášení (vydání) konečného rozhodnutí ještě nezná úplnou výši nákladů řízení, rozhodl pouze o povinnosti k jejich úhradě (o základu náhrady) s tím, že výše náhrady bude soudem určena v samostatném usnesení. Nezbyvá proto než uzavřít, že soud prvního stupně v meritorním usnesení o náhradě nákladů řízení nerozhodl, a to ani o jejím základu. Vzhledem ke shora uvedenému a vzhledem k obsahu výroků II. a III. procesního usnesení odvolací soud posoudil tyto výroky jako doplňující rozhodnutí o náhradě nákladů řízení podle § 166 o. s. ř. V dané věci soud prvního stupně tedy o náhradě nákladů řízení rozhodl až doplňujícím usnesením podle § 166 odst. 1 o. s. ř. Navrhovatel a) a b) v odvolání do procesního

usnesení vznáší shodnou argumentaci jako v odvolání do meritorního usnesení. Nesplnění předpokladů pro vydání doplňujícího usnesení však nenamítají. Odvolací soud při přezkumu napadených výroků II. a III. rozpor s ustanovením § 166 odst. 1 o. s. ř. též neshledal. Z uvedených důvodů postupoval odvolací soud podle § 219 o. s. ř. a doplňující usnesení v napadeném rozsahu potvrdil s tím, že správnost obsahu předmětných nákladových výroků bude přezkoumána odvolacím soudem v rámci přezkumu meritorního usnesení, neboť se jedná o výroky závislé (§ 212 písm. a) o. s. ř.).

5. Vzhledem k tomu, že účastníky řízení na straně „žalující“ jsou nadále pouze navrhovatelé a) a b), odvolací soud se zabýval pouze jejich návrhem na zahájení řízení, protestem i odvoláním. Též napadené meritorní usnesení soudu prvního stupně přezkoumal pouze v rozsahu týkajícím se navrhovatelů a) a b). Z přezkumu odvolacího soudu je vyloučen výrok III. meritorního usnesení, neboť tento výrok odvoláním napaden nebyl. Výrok IV. meritorního usnesení není rozhodnutím podle § 155 odst. 1 o. s. ř. a nemá tudíž žádné právní účinky.
6. Navrhovatelé a) a b) ve svém odvolání do meritorního usnesení soudu prvního stupně uvedli odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), d), e) a g) o. s. ř. Navrhovatelé brojili proti závěru soudu prvního stupně, že *v daném případě se neměnila ani forma ani druh akcie, ale podoba (zaknihovaná na listinnou)*. K takovému případu se *nevyžaduje dle zákona kvalifikovaná většina či oddělené hlasování. Tato námitka není důvodná*. Navrhovatelé namítli, že soud nevycházel z porovnání platné právní úpravy cenných papírů. Zatímco o. z., jako *lex generalis* nerozlišuje formu zaknihovaného papíru, ZOK jako *lex specialis* formu rozlišuje. Společnosti vydávají akcie podle § 263 odst. 1 ZOK ve formě na doručitele (majitele) nebo akcie (na jméno). Změna formy akcie je tedy podle ZOK změnou z doručitele (majitele) na řad (na jméno) a naopak. Na základě výše uvedených skutečností a důkazů soud prvního stupně pochybil při posuzování, k jaké změně u akcií Společnosti došlo. Nesprávně dovodil, že se jednalo o pouhou změnu podoby akcií, pro které se nevyžaduje oddělené hlasování. Ve skutečnosti šlo o změnu formy akcií, z akcií na řad na akcie na jméno, jak vyplývá z předložených důkazů, a za této situace mělo být hlasováno podle § 421 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 416 a § 417 odst. 2. Rozhodnutí valné hromady o změně formy proto bude vyžadovat souhlas alespoň dvoutřetinové většiny hlasů akcionářů přítomných na valné hromadě a současně souhlas tříčtvrtinové většiny hlasů akcionářů přítomných na valné hromadě vlastníků těchto akcií. Protože valná hromada nehlasovala o usnesení, které změnilo podobu akcií, zákonem neaprobovaným způsobem, je takovéto usnesení neplatné. Ohledně zamítavého výroku II. navrhovatelé uvedli, že základním rozporem, který navrhovatelé uvádějí již nyní, je skutečnost, že soud nesprávně vyhodnotil a posoudil obsah jednotlivých změn stanov Společnosti, jejichž přijetí a platnost souvisí se změnou formy akcií. Protože soud nevyslovil neplatnost změny akcií, nezabýval se ani tvrzením navrhovatele a), ve kterém požadoval neplatnost výše uvedených dílčích změn stanov, která souvisí se změnou formy, protože jejich text odporuje českému právnímu řádu, když zaknihované akcie na majitele nelze převádět jinak než v Centrálním depozitáři cenných papírů (CDCP), nelze na ně použít rubopis. Jedná se tedy o rozpor stanov se zákonem č. 89/2012 Sb., a č. 256/2004 Sb. Navrhovatel a) nepodával protest proti odstavci 3, 6, 7, 8 článku 6 Stanov, když měl za to, že nemůže být platně přijato usnesení o změně stanov, které souvisejí se změnou formy akcií, pokud tato změna akcií bude neplatná. Dle navrhovatele a) nelze přijmout platnou dílčí změnu stanov, pokud znění změn odporuje zákonu. Na základě výše uvedených skutečností a důkazů soud prvního stupně pochybil při posuzování, k jaké změně u akcií Společnosti došlo. Nesprávně dovodil, že se jednalo o pouhou změnu podoby akcií a dovodil platnost dílčí změny stanov. Protože valná hromada hlasovala o dílčích změnách stanov, které nelze realizovat bez změny formy akcií, kterou je nutno přijmout zákonem neaprobovaným způsobem, je takovéto usnesení o následující dílčí změně stanov neplatné. Navrhovatelé navrhli, aby odvolací soud zrušil napadené usnesení a věc vrátil soudu prvního stupně k opětovnému projednání, nebo aby napadené usnesení změnil tak, že návrhu vyhověl.

7. Společnost ve vyjádřeních k odvolání vyvracela odvolací námitky navrhovatelů a) a b), podrobně k tomu argumentovala a navrhla, aby napadené usnesení bylo odvolacím soudem potvrzeno pro jeho věcnou správnost.
8. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení v rozsahu napadeném navrhovatelí a) a b) a dospěl k závěru, že jejich odvolání důvodné není.
9. Z oznámení o svolání valné hromady Společnosti na den 27. 6. 2019 odvolací soud zjistil, že pod bodem 2 pořadu jednání je uvedena změna stanov Společnosti - změna podoby akcií a pod bodem 3 je uvedeno rozhodnutí o dalších dílčích změnách stanov Společnosti. V textu pozvánky je bodem ad) 2 označeném jako Změna podoby akcií uveden tento návrh usnesení: „Valná hromada rozhoduje o změně stanov Společnosti tak, že se mění podoba zaknihovaných akcií na listinné akcie na jméno, a mění se článek § 6 odst. 1 a odstavec 2 stanov Společnosti, které nově zní takto:
  - 1) Základní kapitál je rozdělen na 41 466 840 ks (slovy: čtyřicet jedna milionů čtyři sta šedesát šest tisíc osm set čtyřicet kusů) akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 Kč v listinné podobě.
  - 2) Akcie mají listinnou podobu a jsou vyhotoveny s náležitostmi stanovenými v zákoně. Emisní kurz se rovná jmenovité hodnotě. Všechny akcie Společnosti jsou kmenové a nejsou s nimi spojena žádná zvláštní práva. Akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu se sídlem v členském státě Evropské unie podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „evropský regulovaný trh“).

Navržené usnesení je zdůvodněno takto: „Kvalifikovaný akcionář Martin Burda požádal o zařazení bodu programu – změna podoby akcií. Akcionář odůvodňuje svůj požadavek tak, že v důsledku zvýšení základního kapitálu HPH vlastní v současnosti akcionáři HPH zaknihované akcie, někteří listinné akcie a někteří akcionáři zaknihované i listinné akcie současně. Zaknihované akcie nejsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu a ani jinak se s nimi neobchoduje. Není zde tedy věcný důvod, aby přetrval současný stav, naopak existence zaknihovaných akcií vede ke vzniku nákladů, které je třeba hradit deponitáři cenných papírů. Jen pouhé svolání valné hromady je spojeno s náklady ve výši desítek tisíc korun. Změna podoby akcií na listinné akcie nebude pro akcionáře znamenat žádnou změnu, neboť za jejich zaknihované akcie jim budou vydány akcie listinné a budou zapsáni do seznamu akcionářů. Nebude tedy ani v budoucnu třeba, aby akcie předkládali před konáním valné hromady. Představenstvo proto připravilo navrženou změnu stanov a zařadilo ji na program této řádné valné hromady“. U bodu ad 2) pozvánky je uvedeno ještě vyjádření představenstva: „Představenstvo ponechává na akcionářích, zda rozhodnou o přijetí navrženého usnesení a nedává své doporučení. Představenstvo nicméně považuje navrženou změnu stanov za přípustnou pro další fungování Společnosti. Nejedná se o zásah do obchodního vedení společnosti“.

Pod bodem ad 3) označeném jako Rozhodnutí o dalších dílčích změnách stanov Společnosti je uveden tento (kromě jiného) návrh usnesení: „Valná hromada rozhoduje o změně stanov společnosti tak, že se mění článek § 9 odst. 5 stanov Společnosti, které nově zní takto: Akcionář má právo během trvání Společnosti na podíl na zisku, který valná hromada schválila k rozdělení mezi akcionáře. Podíl na zisku se určí vždy poměrem akcionářova podílu k základnímu kapitálu. Podíl na zisku se vyplácí v penězích; výplata nepeněžitěho podílu na zisku (částečná nebo úplná) je však možná, určí-li tak valná hromada a souhlasí-li s tím akcionář, kterému má být nepeněžitý podíl na zisku vyplacen. Společnost vyplatí podíl na zisku v penězích, jakož i jiná peněžitá plnění ve prospěch vlastníka akcie společnosti, na své náklady a nebezpečí pouze bezhotovostním převodem na účet akcionáře uvedený v seznamu

akcionářů. Společnost nesmí rozdělit zisk ani jiné vlastní zdroje v případech stanovených zákonem (zejm. v ust. § 40 a § 350 ZOK).“

10. Ze stejnopisu notářského zápisu sepsaného dne 27. 6. 2019 Mgr. Klárou Svobodovou, notářkou se sídlem v Praze, č. NZ 325/2019, N 248/2019, odvolací soud zjistil, že obsahuje rozhodnutí řádné valné hromady společnosti Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci, která se konala dne 27. 6. 2019. Notářský zápis byl sepsán podle § 80a a § 80b zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění. Z článku I. a II. notářského zápisu vyplývá, že usnesení o změně stanov Společnosti – změny podoby akcií uvedené pod bodem ad 2) pořadu jednání valné hromady dle pozvánky a usnesení navržené pod bodem 3 pozvánky – rozhodnutí o dalších dílčích změnách stanov Společnosti, konkrétně změna článku 9 odst. 5 stanov, byla valnou hromadou přijata v totožném znění, jaká jsou uvedena v pozvánce. V zápise je dále uvedeno, že rozhodným počtem hlasů pro přijetí rozhodnutí o změně stanov je souhlas dvouřetinové většiny hlasu přítomných akcionářů Společnosti.
11. Ze zápisu ze dne 4. 7. 2019 z řádné valné hromady Společnosti konané dne 27. 6. 2019 bylo odvolacím soudem zjištěno, že usnesení navržené pod bodem 2 programu (změna stanov Společnosti – změna podoby akcií) bylo hlasováno na hlasovacím lístku č. 3. V rámci diskuse k bodu programu č. 2 se navrhovatel a) dotázal předsedajícího valné hromady, zda má představenstvo souhlas kvalifikovaného akcionáře pana Burdy ke změně jeho navrhovaného usnesení, protože v žádosti, která byla zveřejněna, je úplně jiný text navrhovaný tímto akcionářem. Předsedající odpověděl, že představenstvo návrh usnesení přeformulovalo, aby bylo v souladu se stanovami. Formálně obsahuje však předkládaný návrh v souladu s tím, co požadoval akcionář Burda, a bylo to s ním konzultováno. Představenstvo souhlas má, nemá ho však na valné hromadě.

Po přijetí usnesení navrženého pod bodem 2 pořadu jednání (změna stanov Společnosti – změna podoby akcií), podal navrhovatel a) protest z těchto důvodů:

- 1) Porušení péče řádného hospodáře, protože nebyl řádně prozkoumán a posouzen návrh akcionáře, to znamená, že nebylo respektováno doporučení likvidátorů, kteří tuto záležitost vyhodnotili jako neekonomickou. Akcionáři tedy nerozhodovali na základě kvalifikovaných informací, protože jim nebyly podány všechny informace.
- 2) Přijaté usnesení bylo zneužití dominantního postavení některých akcionářů, kteří zcela zřejmě jednají ve shodě s představenstvem, a je tak porušeno právo korporátní loajality představenstvem.
- 3) Hlasováno bylo o jiném návrhu usnesení, než který požadoval kvalifikovaný akcionář.
- 4) Přijaté usnesení je zároveň v rozporu s dobrými mravy, když jsou akcionáři vlastníci zaknihované akcie zatíženi neúměrnými náklady na jejich výměnu a jejich cílem je tedy nechat je tzv. vyhladovět neboli vysguezovat, protože kvůli akcií za 1 Kč by měli vynaložit v průměru 100 Kč. To znamená, že se ve Společnosti nejedná se všemi akcionáři stejně a je porušován § 244 o rovném zacházení.
- 5) Představenstvo neposuzovalo před hlasováním systaci hlasovacího práva akcionářů, kterým zcela zjevně byly způsobeny výhody.
- 6) Bylo hlasováno v rozporu se ZOK, když nehlasovali odděleně akcionáři, jichž se změna podoby týká a ostatní akcionáři, jejichž podoba akcií se neměnila.

K protestu navrhovatele a) se připojil navrhovatel b).

Návrh usnesení navrženého pod bodem 3 pořadu jednání (rozhodnutí o dalších dílčích změnách stanov Společnosti) bylo hlasováno na hlasovacím lístku č. 4. Po přijetí tohoto usnesení podal navrhovatel a) protest proti přijatému usnesení o změně stanov, a to pouze ohledně článku § 9

odst. 5. stanov Společnosti, kterým bylo rozhodováno o výplatě nepeněžitýho podílu na zisku. Protest odůvodnil tím, že:

- 1) došlo k porušení péče řádného hospodáře představenstvem, které nepředložilo valné hromadě informaci o tom, jakým způsobem bude v budoucnu nepeněžitý podíl oceňován, jakým způsobem bude tento nepeněžitý podíl na zisku vybírán či jakým způsobem můžou akcionáři vyměnit své nepeněžitý plnění místo finančního na peněžitý plnění.
  - 2) Byla porušena korporátní loajalita ze strany představenstva, když zcela jednoznačně nebude se všemi akcionáři nakládáno stejně, ani nebylo při přípravě usnesení na tuto valnou hromadu.
12. Vzhledem k datu konání napadené valné hromady Společnosti, tj. 27. 6. 2019, použil odvolací soud hmotněprávní úpravu ve znění účinném ke dni 27. 6. 2019 (Čl. II. bod 12 přechodných ustanovení zákona č. 33/2020 Sb.).
13. Podle § 421 odstavec 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „ZOK“) (1) Valná hromada rozhoduje usnesením. (2) Do působnosti valné hromady náleží a) rozhodování o změně stanov, určí-li tak stanovy nebo zákon, nejde-li o změnu v důsledku zvýšení základního kapitálu pověřeným představenstvem nebo o změnu, ke které došlo na základě jiných právních skutečností.
14. Podle § 424 odst. 1 ZOK neplatnosti usnesení valné hromady se akcionář nemůže dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán protest, ledaže nebyl podaný protest zapsán chybou zapisovatele nebo předsedy valné hromady nebo navrhovatel nebyl na valné hromadě přítomen, případně důvody pro neplatnost usnesení valné hromady nebylo možné na této valné hromadě zjistit.
15. Podle § 428 odst. 1 a 2 ZOK (1) každý akcionář, člen představenstva, dozorčí rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami. (2) Důvodem neplatnosti usnesení valné hromady je i rozpor tohoto usnesení s dobrými mravy.
16. Podle § 259 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 30. 6. 2021 (dále jen „o. z.“) právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
17. Podle § 407 odst. 1 písm. f) a odstavec 2 ZOK (1) Pozvánka na valnou hromadu obsahuje alespoň f) návrh usnesení valné hromady a jeho zdůvodnění. (2) Není-li předkládán návrh usnesení podle odstavce 1 písm. f), obsahuje pozvánka na valnou hromadu vyjádření představenstva společnosti ke každé navrhované záležitosti; současně společnost na svých internetových stránkách bez zbytečného odkladu po jejich obdržení uveřejní návrhy akcionářů na usnesení valné hromady.
18. Podle § 369 odst. 1 ZOK pokud o to požádá kvalifikovaný akcionář, zařadí představenstvo na pořad valné hromady jím určenou záležitost za předpokladu, že ke každé ze záležitostí je navrženo i usnesení nebo je její zařazení odůvodněno.
19. Podle § 244 ZOK (1) Společnost zachází za stejných podmínek se všemi akcionáři stejně. (2) K právním jednáním, jejichž účelem je nedůvodné zvýhodnění jakéhokoliv akcionáře na úkor společnosti nebo jiných akcionářů, se nepřihlíží, ledaže tento zákon stanoví jinak nebo by to bylo na újmu třetím osobám, které na takováto právní jednání v dobré víře spoléhaly.
20. Podle § 518 odst. 1 o. z., cenný papír může mít formu cenného papíru na doručitele, na řad, nebo na jméno.

21. Podle § 263 ZOK (1) Akcie může mít formu cenného papíru na řad nebo na doručitele; to platí obdobně pro zaknihované akcie. (2) Akcie ve formě cenného papíru na doručitele se označuje jako akcie na majitele. Společnost může vydat akcie na majitele pouze jako zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír; to platí obdobně též pro změnu formy nebo podoby akcií. (3) Akcie ve formě cenného papíru na řad se označuje jako akcie na jméno.
22. Podle § 416 ZOK (1) K rozhodnutí podle § 421 odst. 2 písm. m) o změně stanov, k rozhodnutí, v jehož důsledku se mění stanovy, k rozhodnutí o pověření představenstva zvýšit základní kapitál, o možnosti započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splacení emisního kursu, o vydání vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů, o zrušení společnosti s likvidací a k rozhodnutí o rozdělení likvidačního zůstatku se vyžaduje souhlas alespoň dvoutřetinové většiny hlasů přítomných akcionářů. (2) Rozhodnutí valné hromady o skutečnostech podle odstavce 1 a o dalších skutečnostech, jejichž účinky nastávají až zápisem do obchodního rejstříku, se osvědčuje veřejnou listinou. Obsahem veřejné listiny je také schválený text změny stanov, jsou-li měněny.
23. Podle § 417 ZOK (1) K rozhodnutí podle § 421 odst. 2 písm. m) o změně výše základního kapitálu se vyžaduje také souhlas alespoň dvoutřetinové většiny hlasů přítomných akcionářů každého druhu akcií, jejichž práva jsou tímto rozhodnutím dotčena. (2) K rozhodnutí o změně druhu nebo formy akcií, o změně práv spojených s určitým druhem akcií, o omezení převoditelnosti akcií na jméno nebo zaknihovaných akcií a o vyřazení účastnických cenných papírů z obchodování na evropském regulovaném trhu se vyžaduje také souhlas alespoň tříčtvrtinové většiny hlasů přítomných akcionářů vlastnících tyto akcie.
24. Podle § 250 ZOK (2) Stanovy obsahují také c) počet akcií, jejich jmenovitou hodnotu, určení, zda a kolik akcií bude znít na jméno nebo na majitele, anebo zda budou vydány jako zaknihované cenné papíry, popřípadě údaj o omezení převoditelnosti akcií, popřípadě údaj, zda jsou akcie imobilizovány.
25. V usnesení ze dne 20. 11. 2019 spisová značka 27 Cdo 2363/2019, veřejnosti dostupném na webových stránkách Nejvyššího soudu, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že: „Akcionář, který vznáší protest proti usnesení valné hromady, musí sdělit, proč tak činí, tj. uvést důvody, pro které má za to, že určité usnesení valné hromady odporuje právním předpisům či stanovám společnosti. Neplatnosti usnesení valné hromady se následně může domáhat toliko z důvodů, které on sám, popř. jiná oprávněná osoba uplatnil formou protestu (s výjimkami určenými ustanovením § 424 odst. 1 z. o. k.). K naplnění účelu protestu postačí, když akcionář okolnosti, v nichž spatřuje rozpor usnesení valné hromady s právními předpisy či stanovami, uvede stručně (např. že nebyla dodržena lhůta pro svolání valné hromady, že valná hromada není usnášeníschopná, že pro přijetí daného usnesení nebyl odevzdán dostatečný počet hlasů atd.)“
26. „I ke změně akcií na zaknihované akcie a naopak je nutná změna stanov (podle § 250 odst. 2 písm. c) se ve stanovách uvádí, zda budou akcie vydány jako zaknihované cenné papíry). Podle § 416 ve vazbě na § 421 odst. 2 písm. a) je k přijetí usnesení valné hromady nutný souhlas dvoutřetinové většiny akcionářů přítomných na valné hromadě a osvědčení rozhodnutí notářským zápisem podle § 80a a násl. NotŘ. Mění-li se však akcie na majitele na akcie na jméno (což ukládá § 263 odst. 2 pro případ, že nedojde k imobilizaci akcií na majitele), uplatní se pravidla pro změnu formy akcií“ (srov. Štenglova I., Havel B., Čileček F., Kuhn P., Šuk P., Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 521, 522 s.).
27. Dle právní věty shora citovaného usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2019, spisová značka 27 Cdo 2363/2019, na které příléhavě poukázal i soud prvního stupně, se odvolací soud zabýval pouze těmi důvody neplatnosti napadených usnesení valné hromady, které navrhovatelé a) a b) uplatnili formou protestu a které byly zároveň uvedeny v návrhu na zahájení řízení, případně

doplněny v tříměsíční prekluzivní lhůtě pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu společnosti stanovené v § 259 o. z.

28. V dané věci bylo zápisem z valné hromady prokázáno, že se jí navrhovatel a) a b) zúčastnili. Valná hromada se konala dne 27. 6. 2019, jejich návrh ve věci samé došel soudu dne 1. 8. 2019, tj. v tříměsíční prekluzivní lhůtě stanovené v § 259 o. z. Coby akcionáři Společnosti jsou navrhovatelé aktivně legitimováni pro podání návrhu o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 428 odst. 1 ZOK, přičemž otázka, zda navrhovatelé a) a b) jsou akcionáři Společnosti, mezi účastníky sporná nebyla (§ 120 odst. 3 o. s. ř.). Odvolací soud se zabýval pouze těmi důvody neplatnosti napadených usnesení valné hromady Společnosti konané dne 27. 6. 2019, které navrhovatelé a) a b) uplatnili v protestu i v návrhu na zahájení řízení. Ohledně usnesení valné hromady uvedené ve výroku I. meritorního usnesení soudu prvního stupně se jedná o důvody 1, 3, 4 a 6 obsažené v protestu navrhovatele a), k nimž odvolací soud uvádí následující:

ad 1) Tento důvod neplatnosti uvedený navrhovateli a) a b) není relevantní. Navrhovatelé a) a b) se zřejmě domnívají, že představenstvo Společnosti mělo při přípravě pozvánky na valnou hromadu postupovat podle ustanovení § 407 odst. 2 ZOK, tj. že pozvánka na valnou hromadu měla obsahovat i vyjádření představenstva Společnosti k usnesením navržených k přijetí valnou hromadou ve znění uvedených pod bodem 2 a 3 pořadu jednání. Podle komentáře k ustanovení § 407 odst. 2 „jestliže valná hromada některé záležitosti sice projednává, nicméně nehlasuje o nich, a není tudíž přijímáno žádné usnesení, jehož návrh a odůvodnění by mohlo být v pozvánce uvedeno podle § 407 odst. 1 písm. f), musí pozvánka obsahovat podle § 407 odst. 2 věty první vyjádření představenstva ke každé z těchto záležitostí navrhovaných k projednání. Vyjádření by mělo společně s popisem záležitosti v rámci pořadu jednání podle § 407 odst. 1 písm. d) poskytnout akcionáři dostatek informací potřebných pro přípravu na valnou hromadu. Mělo by z něj tudíž plynout, proč je daná záležitost zařazena do pořadu jednání (proč má být projednána) a (nevyklučuje-li to povaha záležitosti) jaké je stanovisko představenstva k této záležitosti). Tuto náležitost nemusí pozvánka obsahovat tehdy, je-li svolávána náhradní valná hromada (§ 414 odst. 1).“ (srov. Štenglova I., Havel B., Čileček F., Kuhn P., Šuk P., Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 704 s.). Návrhy usnesení valné hromady uvedené v pořadu jednání pod body 2 a 3 týkající se změny stanov jsou návrhy, které valná hromada nejen projednává, ale také o nich hlasuje a tudíž přijímá usnesení. Předmětná usnesení jsou tedy návrhy usnesení ve smyslu ustanovení § 407 odst. 1 písm. f) ZOK a ustanovení § 407 odst. 2 ZOK se na ně nevztahuje. Navíc navrhovatelé a) a b) v nedodržení ustanovení § 407 odst. 2 ZOK spatřují porušení péče řádného hospodáře představenstvem (§ 159 odst. 1 o. z.), které však není způsobilým důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

ad 3) Jak bylo prokázáno ze zápisu z valné hromady Společnosti konané dne 27. 6. 2019, k dotazu navrhovatele a) ohledně souhlasu kvalifikovaného akcionáře Jiřího Burdy se zněním návrhu usnesení valné hromady uvedeným pod bodem 2 pořadu jednání předsedající vysvětlil (§ 357 a násl. ZOK), že se jednalo pouze o změnu formulační, se kterou pan Burda vyslovil souhlas. Navrhovatel a) ve svém protestu nedostatek souhlasu kvalifikovaného akcionáře Jiřího Burdy se zněním návrhu usnesení valné hromady uvedeném pod bodem 2 pořadu jednání nenamítal. Tato námitka neplatnosti předmětného usnesení valné hromady tedy též důvodná není.

ad 4) Zákonné podmínky procesu přeměny zaknihovaného cenného papíru na cenný papír stanovené v § 536 a násl. o. z. jsou pro všechny dotčené vlastníky zaknihovaného cenného papíru stejné. Ustanovení § 244 ZOK tak na zákonem upravený proces změny podoby akcií nedopadá. Pokud někteří dotčení akcionáři nemají dostatek finančních prostředků na krytí jejich individuálních nákladů spojených se změnou podoby akcií, nejedná se o naplnění skutkové podstaty § 244 a nelze ani uzavřít, že postup zákonem předepsaný při uskutečnění změny podoby

akcií je v rozporu s dobrými mravy. Ani tento navrhovatelé a) a b) namítaný důvod neplatnosti předmětného usnesení valné hromady proto není relevantní.

ad 6) Součástí této části protestu navrhovatelů a) a b) není námitka, že došlo ke změně akcie na majitele na akcie na jméno. Navrhovatelé a) a b) v protestu ani nenamítali, že napadené usnesení valné hromady je neplatné pro nedostatek kvora (usnášeníschopnosti valné hromady) či pro nedosažení potřebné většiny pro přijetí předmětného usnesení. Pouhý případný nedostatek odděleného hlasování ještě neznamená nedostatek kvora nebo nedosažení potřebné většiny pro přijetí předmětného usnesení valné hromady. Odvolací soud proto shledal i tuto námitku neplatnosti napadeného usnesení valné hromady za právně irelevantní.

K protestu navrhovatele a) ohledně neplatnosti usnesení valné hromady uvedeného ve výroku II. meritorního usnesení soudu prvního stupně, na který se v návrhu na zahájení řízení odvolal navrhovatel b), odvolací soud uvádí, že ze zápisu z předmětné valné hromady bylo jednoznačně prokázáno, že protest navrhovatele a) se týkal pouze změny článku 9 odstavce 5 stanov. Část protestu, ve které bylo namítáno, že je porušena péče řádného hospodáře představenstvem, které nepředložilo valné hromadě informace o tom, jakým způsobem bude v budoucnu nepeněžitý podíl oceňován, jakým způsobem bude tento nepeněžitý podíl na zisku vybírán, či jakým způsobem mohou akcionáři vyměnit své nepeněžené plnění místo finančního na peněžené plnění, není uvedena v návrhu na zahájení řízení. Proto se jí odvolací soud nezabýval. Ani další část protestu spočívající v námitce, že „zároveň tím byla porušena korporátní loajalita ze strany představenstva, když zcela jednoznačně nebude se všemi akcionáři nakládáno stejně, ani nebylo při přípravě usnesení na tuto valnou hromadu“ není v návrhu na zahájení řízení uvedena. Navíc se jedná o námitku porušení povinnosti představenstva jednat s péčí řádného hospodáře stanovenou v § 159 odst. 1 ZOK, která není důvodem pro vyslovení neplatnosti předmětného usnesení valné hromady. Odvolací soud tedy neshledal důvodnými ani námitky neplatnosti usnesení valné hromady uvedené ve výroku II. meritorního usnesení soudu prvního stupně tvrzené navrhovatelé a) a b).

29. Na základě shora uvedeného dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně nepochybil, když návrh na vyslovení neplatnosti napadených usnesení valné hromady zamítl. Odvolací soud proto podle ustanovení § 219 o. s. ř. meritorní usnesení soudu prvního stupně ve výroci I. a II. potvrdil pro jejich věcnou správnost.
30. Pochybení však odvolací soud shledal v nákladových výroci II. až IV. procesního usnesení. Navrhovatelé mají sice v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady právnícké osoby procesní postavení samostatných společníků, pokud je však soud zaváže v případě jejich úplného či částečného neúspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 a 2 o. s. ř.), platí náklady řízení vzniklé společností společně podle poměru svého účastenství na věci a na řízení s tím, že nelze-li poměr účastenství určit, platí je rovným dílem (§ 140 odst. 1 o. s. ř.). Vzhledem k tomu, že v dané věci nelze poměr účastenství navrhovatelů na věci a na řízení určit, platí navrhovatelé Společnosti její náklady rovným dílem. Odvolací soud se ztotožnil s tím, že Společnosti náleží 33,33% jejich účelně vynaložených nákladů, což z částky 16 456 Kč činí 5 485,33 Kč a tuto částku jsou navrhovatelé povinni Společnosti zaplatit rovným dílem. Odvolací soud proto doplňující nákladové výroky II. až IV. změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku I. písm. b) tohoto usnesení.
31. V odvolacím řízení měla Společnost vůči navrhovatelé a) a b) plný úspěch. Podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1 o. s. ř. jí proto náleží náhrada nákladů odvolacího řízení potřebných k účelnému bránění práva. Činí ji odměna za 3 úkony právní služby (dvakrát vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu) po 3 100 Kč, náhrada 3 režijních paušálů po 300 Kč, náhrada daně z přidané hodnoty v sazbě 21%, což činí 2 142 Kč, celkem tedy za odvolací řízení 12 342 Kč. Vzhledem k tomu, že se jedná o náklady řízení, které mají navrhovatelé a) a b) Společnosti zaplatit společně a poměr jejich účastenství na věci a na řízení

nelze určit, rozhodl odvolací soud, že je navrhovatelé a) a b) zaplatí Společnosti rovným dílem (§ 140 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 11. března 2022

JUDr. Lenka Grollová v. r.
předsedkyně senátu